

Karjalaisia liikemiehiä.

3. Leo Tihanoff.

Aikana, jolloin Rovaniemen elämä rupesi elpymään ja paikkakunnalle virtasi sekä rahaa että monenlaisia taloudellisia yrittelijöitä — viime vuosisadan loppupuolella —, saapui sinne myös eräs yritteliäs nuori mies Uhtualta Vienan puolelta ja v. 1873 pyysi Rovaniemen kuntakokoukselta lupaa maakaupan perustamiseen paikkakunnalle. Tämä mies oli Leo Tihanoff, synt. Uhtualla 18. 6. 1851, myöhemmin Rovaniemellä yleensä Levaksi kutsuttu ja joka siellä oli jonkunverran tuttu jo ennen maakauppaluvan pyytämistäkin.

Jotkut vastustelivat luvan myöntämistä, mutta pääasiassa yksimielisesti se hänelle myönnettiin ja niin hän asettui paikkakunnalle.

Ja niin hänestä pian vaurastui yksi seudun varakkaimpia ja laajaliikkeisimpiä kaupanharjoittajia. Kiertävänä kauppiana, laukkulaisena, jona hän ennen oli näillä main kulkenut, oli hän laajalti tutustunut seutukuntaan ja sen perusteella hän pian sai solmituksi uusia vakinaisempia kauppasiteitä.

Kauppias Leo Tihanoff.

Ensin oli hänen apunaan — kuten Suomeen asettuneilla karjalaiskauppiaille yleensä — entisiä laukkulaiskumppaneita, joita hän piti palveluksessaan myöhemminkin, mutta pian perusti hän pysyviä haarakauppoja ympäristöpaikkakunnille. Niinpä niitä oli hänellä sittemmin ja kaikissa Perä-Pohjolan keskuksissa, nim. Kemijärvellä, Sodankylässä, Kuolajärvellä, Kittilässä ja Inarissa, siis aina Lappia myöten.

Tämä Peräpohjolan ja Lapin Tihanoff oli innokas yhteiskunnallistenkin harrastusten mies. Niiden tueksi teki hän muutamia lahjoituksiakin. Niinpä hän paikkakunnan kansakoululasten avustamiseksi teki 10,000 markan lahjoituksen, josta perustettiin erityinen rahasto ja joka yhdessä toisten samalaisten lahjoitusten kera on suuresti tukenut seudun kansanvalistusasiaa.

Tihanoff kuoli toukok. 25 p:nä 1892.

selviää vain Karjalan historian kirjavista ja maakunnan verrattain laajasta ulottuvaisuudesta.

Niinpä on alueelle jo vanhastaan annettu eri nimityksiä, joista eräitä hyvällä syyllä voisi pitää pienempinä maakuntaniminä. Näitä nimiä vain haittaa jonkunlainen epätasällisuus ja sen mukainen epävakaisuus ja vaihtuvaisuus. Niinpä koko maakunnan nimeen kaipaisi nykyään määräsanan Suomen, kun on olemassa Suomen ulkopuolinenkin Karjala ja se on tullut yhä enemmän huomioonotetuksi. Saman lisäyksen kaipaisi myös sellaiseen osanimeen kuin Pohjois-Karjala, koska puhutaan myös pohjoisesta rajantakaisesta Karjalasta. Mutta mitä on ollut esim. sellainen osanimitys kuin Länsi-Karjala? Onko ollut kysymys kaikesta pitkin Suomen Karjalan länsirajaa olevasta alueesta? Mutta Suomen Karjala on näin jaettavaiksi varsin kaita. Nykyisin on nimitys vaihtunut Lounais-Karjalaksi, joka onkin täsmällisempi ja oikeampi määrittäminen Viipurista länteen olevalle Karjalan osalle. Vielä vaikeampi lienee löytää Kaakkois-Karjalaa Käkisalmen

seuduilta. Muu suomalainen voinee etsiä sitä vain Salmin seuduilta. Vakiintuneemmin on käytetty Itä-Karjalanimitystä Salmin kihlakunnalle tai Sortavalasta itään olevalle alueelle. Mutta yhtä vaikea kuin lienee todellisuudessa määrittellä läntistä Suomen Karjalaa, yhtä hankalaksi se lienee tehdä Itä-Karjalaankin nähden. Todellinen Itä-Karjala on rajan takana. Tässä suhteessa ainakin olisi nimityksiä täsmällistytettävä. Olisiko alueelle yleistettävä viime aikoina edellisen ohelle ilmaantunut Raja-Karjala-nimitys vai vanhempi tieteellisempi Laatokan Karjala, sitä sopisi mieltä.

Jos lähemme siltä kannalta, että on olemassa yhteinen Etelä-Karjala — jonka piiriin sopisi tällöin Lounais-Karjalakin — sekä niinikään samanlainen Pohjois-Karjala, olisi luonnollista näiden väliin sovittaa yhteinen Keski-Karjala, jota nimeä jo on näkynytkin käytettävän Kurkijoen, Jaakkiman, Parikkalan ja Sortavalankin seuduista. Jos tästä sovittaisiin Salmin kihlakuntaankin nähden, olisi saatu kolmas laajempi osanimi ja sen ohella pienempänä